

[Rita Christensen.]

derfor spørge ministeren, om den seneste udvikling inden for fiskerierhvervet ikke giver anledning til også at bruge det foreliggende lovforslags § 3, der indeholder selvskyldnerkautionsprincippet, på fiskerierhvervet.

Arne Bjerregaard (KrF):

De sidste bemærkninger fra den foregående taler kunne jeg godt tænke mig at tilslutte mig.

Med hensyn til forslaget her kan jeg kun sige, at vi er positivt indstillet. Det fremgår også af det spørgsmål, som tidligere her i tinget er rettet til ministeren fra vort parti angående dette.

Jeg kunne dog fristes til at spørge ministeren, om ikke det var muligt at udvide den afdragsfrie periode til 2 år, idet den almindelige bedriftsform i landbruget bevirker, at det ville være til liden gavn med 1 års afdragsfrihed. Med 2 år ville der være større mulighed for at udnytte denne låneordning, der her garanteres for. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det var muligt at få det udvidet til 2 år.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne er helt klar over, at mange landmænd uforskyldt er kommet i en vanskelig situation som følge af tørken og også som følge af den førte politik på mange områder. Vi er for så vidt indforstået med, at sådanne landmænd har behov for hjælp og også et vist krav på hjælp.

Det er altså ikke, fordi vi er imod en sådan hjælp, at vor velvilje over for dette konkrete forslag er noget betænkelig. Det, vi er betænkelige ved, er denne såkaldte hjælps form. Det er jo efterhånden sådan — vi har haft en del forgængere af samme slags — at man på alle områder simpelt hen gør statskassen til en garant for, at de private pengeinstitutter får deres penge og deres efterhånden meget høje renter. Det er i virkeligheden dem, man hjælper. For landmændene vil den såkaldte hjælp let kunne blive en stakket glæde. De får til deres i forvejen alt for høje gældsbyrder og pantsætning en yderligere forhøjelse. De får føjet nye millioner oven på en rentebyrde, som i forvejen andrager omkring 2 $\frac{1}{2}$ mia kr., og de får de i

forvejen høje afdrag yderligere øget gennem afdragene med kort afdragstid. Det kan betyde og vil for mange betyde, at de kommer fra asken og i ilden.

Som sagt ville vi godt være med til at hjælpe dem, som er med til at skabe de materielle værdier, og som uden egen skyld er kommet i vanskeligheder. Men det er vel efterhånden på tide, at vi forsøger at finde en anden linje, så vi får former, hvor det netop er dem, der får hjælpen, der får støtte på overkommelige betingelser, og ikke, som også dette forslag er udtryk for, i virkeligheden pengeinstitutterne.

Arnfast (CD):

Da centrum-demokraternes ordfører i denne sag ikke kan være til stede her i salen i øjeblikket, skal jeg kort udtrykke vor sympati for forslaget til hjælp for de tørkeramte landmænd. Vi kan tilsige positiv udvalgsbehandling af det foreliggende lovforslag om statsgaranti for lån til tørkeramte landmænd.

Wilhelm (VS):

Lovforslaget om støtte til tørkeramte landmænd er jo ikke, som man måske kunne tro af overskriften, et forslag om støtte til landmænd i de områder, hvor missionen har været stærk nok til at forhindre salg af spirituose drikke, men derimod, som det har været nævnt heroppefra, støtte til landmænd, der har haft et væsentligt ringere høstudbytte end de foregående år.

Vi er, som vi har været det ved tilsvarende mange støtteordninger i foråret, i september, ikke særlig varme på den slags støtte. Når jeg ikke i dag på forhånd totalt vil afvise muligheden for, at VS kan medvirke eller forholde sig passivt ved dette forslags gennemførelse, så skyldes det, at det jo, som det fremgår, især vil være de yngre nyetablerede landmænd, der får gavn af en sådan ordning, og at der er tale om garanti for lån til normal markedsrente og med en prioritet i ejendommen.

Vi har forskellige spørgsmål i forbindelse med forslaget, f. eks.: hvad var erfaringerne fra 1960-ordningen? Den er nævnt i forskellige sammenhænge i bemærkningerne, men lige præcis ikke i den sammenhæng, hvor man siger, det er umuligt at forudse noget